

[Bertel Dahlgaard.]

tilsagn i ikke ringe grad var dikteret af, at det ærede medlem havde haft styrke til på et så fundamentalt område som grundlovssagen at føre en demokratisk politik igennem. Det ærede medlem nævnte altså vort tilsagn og gav samtidig en begrundelse for, at det ærede medlem ikke modtog tilsagnet. Nej, sagde det ærede medlem, for jeg bryder ikke samarbejdet med loyale medarbejdere — altså loyale medarbejdere gennem 3 år i den pågældende regering. Det lader sig høre, men deri ligger netop det interessante: bekræftelsen på, at det var det konservative parti, der gennem sit pres på det ærede medlem og sine ønsker overfor det ærede medlem hindrede det ærede medlem i at fortsætte som statsminister. (*Erik Eriksen*: Nej, nej!). Jo, det er sagen. Jeg tror, det ærede medlem skal lade det stå; der er så mange gode vidner i sagen. Jeg stod selv nogle af de forhandlinger, der fandt sted dengang, ret nær. Hvis mit indtryk af, hvad der skete dengang, ikke er tilstrækkeligt, kan jeg henvise det ærede medlem til at gennemse dele af hans egen presse, af de forenede partiers presse fra dengang. Nu beder jeg undskyldte, hvis jeg husker fejl, men jeg tror, det var i det sønderjyske blad „Dannevirke“ — jeg har det ikke hos mig, så jeg kan ikke garantere for, at det er rigtigt — det blev beklaget, at det konservative parti ikke havde givet det ærede medlem frit lejde. (*Tilråb*: Det er fuldkommen urigtigt!). Ja, ja, så må vi se at finde det frem, og det skal jeg gøre.

Jeg har så en enkelt bemærkning, som jeg gerne vil gøre nu. Jeg havde i aftes lidt vanskeligt ved at følge det ærede medlem hr. Aksel Møllers noget indviklede tale, men jeg har nu læst den igennem, og der er en enkelt interessant passus deri. Det ærede medlem siger med henblik på det toldlovsforslag, som regeringen har bebudet, ganske naturligt — det falder i tråd med det ærede medlem hr. Stæhr Johansens tilsagn om, at såsnart denne regering kom og ringede på hos partiet, var man rede til at sluge toldkamelene — at selvfølgelig er han tilhænger af denne toldpolitik; men, føjede det ærede medlem til, selvom vi sagligt er enige deri, vil vi ikke gennemføre den under denne regering. Så spørger man sig selv: Ja, men hvornår vil man

så gennemføre den? Jo, det giver det ærede medlem hr. Aksel Møller i og for sig straks forklaring på i sin tale, idet han siger, man vil gennemføre den under en anden regering.

Nu undskylder det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at jeg stiller et spørgsmål til ham. En anden regering, det er vel den regering Eriksen-Kraft, som man tilstræber? Vil det sige, at det skulle være det eneste område, hvor man giver oplysning om, hvad man vil under denne nye regering? Er det tilfældet? For der er her tale om at finde frem til en regering, der er enig og har kraft og vilje til at gennemføre tingene. Tør jeg spørge det ærede medlem hr. Erik Eriksen, om han er enig i, at det er en af de opgaver, som det forenede ministerium Eriksen-Kraft vil have?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremsatte dernæst venlige bemærkninger, som det ærede medlem har for vane, angående det fælles program med det radikale venstre, som han på en måde ønsker, men der var det ved det, at det radikale venstre havde den fundamentale fejl, som det har lidt af altid, at det ikke mener, at social-radikal politik har særlig gode kår sammen med den mest konservative politik her i landet. Det er altså en fejl, mener det ærede medlem hr. Erik Eriksen i dag, men det er ikke alle, der mener det. Jeg minder om, hvordan et så højt agtet medlem af dette ting som det ærede medlem hr. Øllgaard, næstformanden indenfor venstre... (*Afbrydelse*)... Nå, er han ikke næstformand, så burde han være det. Jeg er fuldkommen sikker på, at ingen i venstre vil benægte, at det ærede medlem hr. Øllgaard er et højt agtet medlem af dette ting, og det er ikke så forfærdelig længe siden, det er vel kun 3 år siden, at det ærede medlem brugte det udtryk, at — med formandens tilladelse citerer jeg efter „Vestkysten“ februar 1951 —:

„venstre og det radikale venstre ligner hinanden i mange forhold, og jeg ville anse det for bedre, hvis de konservative elementer, som findes i mit parti, søgte over til de konservative, og at de to venstrepartier så var samlet. Jeg tror, det kan lade sig gøre.“

Det sagde det ærede medlem, og at det ikke er mundsvejr, noget, som situationen har lagt det ærede medlem i munden, fremgår